

Kerubi vándor

(részletek)

I. 2.

Az örök nyughely

Milyen lesz nyughelye; mást emésztet a gond,
Porhüvelye fölött díszkő hirdessen vagyont.
Nem gondolok vele: sírom, koporsóm, sírkövem
Legyen Jézus szive, ahol nyugalmam meglelem.

I. 18.

Úgy cselekszem, mint Isten

Isten jobban szeret engem mintsem magát:
Ha én is így teszek, nem méltatlannak ad.

I. 24.

Légy semmi, s semmit ne akarj

Ember, midőn még vágysz, szeretsz, tudsz, létezel,
Úgy nem vagy még szabad, még bűn nyom, mint teher.

I. 64.

Az isteni vetés

Az Úr szántóvető, szava, mit vet, a szem,
Szelleme az eke, s a szántott föld szivem.

I. 302.

Aki áll, visszafelé megy

Megállni aki vágy az Úr útja felén,
Az meg is fordul már és pusztulásba mén.

II. 1.

A szeretet többet ér a félelemnél

Az Istent félni jó. Ennél is jobb szeretni;
S annál még jobb pedig vele elkeveredni.

II. 11.

A legbiztosabb védelem

Aludj, lelkem, aludj! A Megváltó sebében
Oly biztonság övez, mint máshol semmiképpen.

II. 17.

Isten senkitől nem tagadja meg magát

Igyál, egyél, ezt mind ajándokul kapod:
Az egész Istenség terített asztalod.

Tatár Sándor fordítása